

Αποκλειστικό

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

νπικό είναι ότι η συγκρότηση μιας τέτοιας βάσης από δυνάμεις κατοχής έχει πολλές πιθανότητες να λειτουργήσει ως κέντρο χρηματοδότησης ή και κινητοποίησης δυνάμεων που θα υποσκάπτουν την Κυπριακή Δημοκρατία κάθε φορά που η Τουρκία θα έχει μια διαφορετική οπτική για τα τεκταινόμενα και θα θεωρεί ότι η Κ.Δ. δεν εξυπηρετεί τα δικά της συμφέροντα», τονίζεται στο έγγραφο.

Η Αθήνα δεν εκβιάζεται

Ο υπουργός Εξωτερικών στο έγγραφο αναφέρει πως δεν είναι λίγες οι πλευρές που πιστεύουν ότι μπορούν να εκβιάσουν την Ελλάδα να συμμετάσχει σε ένα «ανανεωμένο» σύστημα εγγυήσεων και να αποδεχθεί κατά προέκταση την παρουσία τουρκικών στρατευμάτων στο νησί. Ο εκβιασμός, όπως αναφέρεται, μπορεί να γίνει κύρια με δύο επιχειρήματα: το πρώτο με τη δίθην ανάγκη παρουσίας μικρής δύναμης της Τουρκίας και της Ελλάδας στο νησί, όπως προβλεπόταν στο Σχέδιο Ανάν. Αυτό, σημειώνεται, δεν θα συνιστούσε λύση, καθότι η συνέχιση της παρουσίας ενός τέτοιου στρατού θα αποτελούσε παραδοχή ότι η λύση δεν

είναι λύση και δεν μπορεί να διασφαλιστεί χωρίς τρίτους. Επίσης, μια τέτοια κατάσταση θα σήμαινε αποδοχή του τουρκικού επιχειρήματος ότι οι Τουρκοκύπριοι, παρά τη λύση, δεν θα βιώθουν ασφαλείς. Στην πραγματικότητα, αυτό το επιχειρήμα, αν αφορά κάποιον, ίσως αφορά μόνο ορισμένους από τους εποίκους. Υποδεικνύεται πως το κύριο που επιδιώκεται από πλευράς Αγκυρας είναι η διασφάλιση σημαντικών τουρκικών συμβολισμών, δυνατοτήτων πρόσβασης και παρουσίας επί των εδαφών, προκειμένου να ελέγχουν την Κύπρο ακόμα και μετά τη «λύση». Τονίζεται πως οι Τουρκοκύπριοι όσο υπάρχουν κατοχικά στρατεύματα θα τελούν υπό καθεστώς πατρωνίας, σε ένα μάρφωμα-μαριονέτα που ακολουθεί τις επιταγές της Τουρκίας υπό το άγρυπνο μάτι των δυνάμεων κατοχής. «Θέλουμε και επιδιώκουμε οι Τουρκοκύπριοι να αποκτήσουν αυθύπαρκτη υπόσταση σε ένα καθεστώς ομοσπονδιακού εταίρου μιας πραγματικά ανεξάρτητης και κυρίαρχης Ομοσπονδιακής Κυ-

πριακής Δημοκρατίας», τονίζεται χαρακτηριστικά.

Όπως επισημαίνεται στο έγγραφο, δεν είναι τυχαίο ότι ορισμένοι μεθοδεύουν τη διαμόρφωση μιας «λύσης» εφ' όλων των κεφαλαίων, εκτός των εγγυήσεων και των κατοχικών στρατευμάτων. Στη συνέχεια, επιδιώκουν να παρουσιάσουν μια τέτοια λύση ως τόσο «πετυχημένη και εξαιρετική» που δεν θα «επιτρέπεται» ή και δεν θα «αξίζει τον κόπο» να μην προχωρήσει η υλοποίηση αυτής της «λύσης» εξαιτίας διαφωνιών στο θέμα εγγυήσεις/κατοχικά στρατεύματα. Με αυτόν τον τρόπο, επιχειρούν να εμφανίσουν οποιονδήποτε διαφωνεί με μια τέτοια μεθόδευση ως υπονομευτή της δίθην καλής συμφωνίας. Μια καλή συμφωνία ως προς τα άλλα θέματα, χωρίς ουσιαστική λύση του θέματος «εγγυήσεις και κατοχικά στρατεύματα», δεν θα είναι πραγματική λύση και ούτε μπορεί να «αξιοποιηθεί». Και αυτό διότι το πρόβλημα που προέκυψε το 1974 δεν είναι ένα θέμα όπως το περιουσιακό και τα άλλα ανάλογα θέματα που συμπεριλαμβάνονται στα πρώτα τέσσερα κεφάλαια εκ των έξι της διαπραγμάτευσης. Όλα αυτά τα ζητήματα είναι παράγωγα του κύριου προβλήματος: της κατοχής και της παραβίασης του διεθνούς δικαίου εκ μέρους της Τουρκίας. Μπορεί, λοιπόν, ο δρόμος της διαδικασίας επίλυσης να πήγε ανάστροφα, αλλά αυτή η αναστροφή δεν μπορεί να ανατρέψει την ιεραρχία των θεματικών και τη σειρά της σημασίας τους.

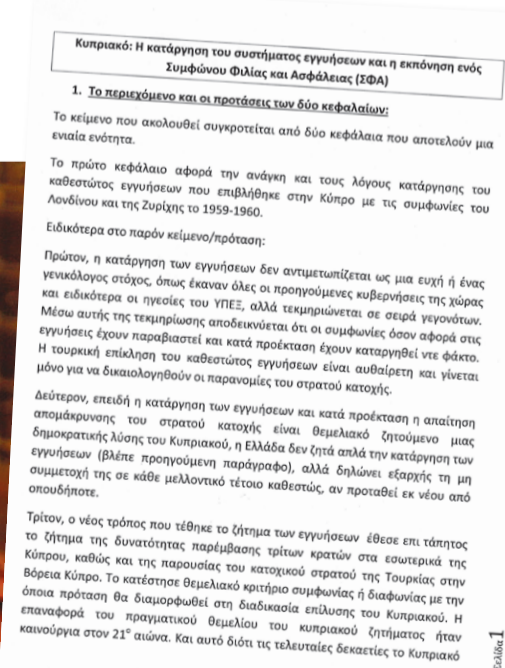
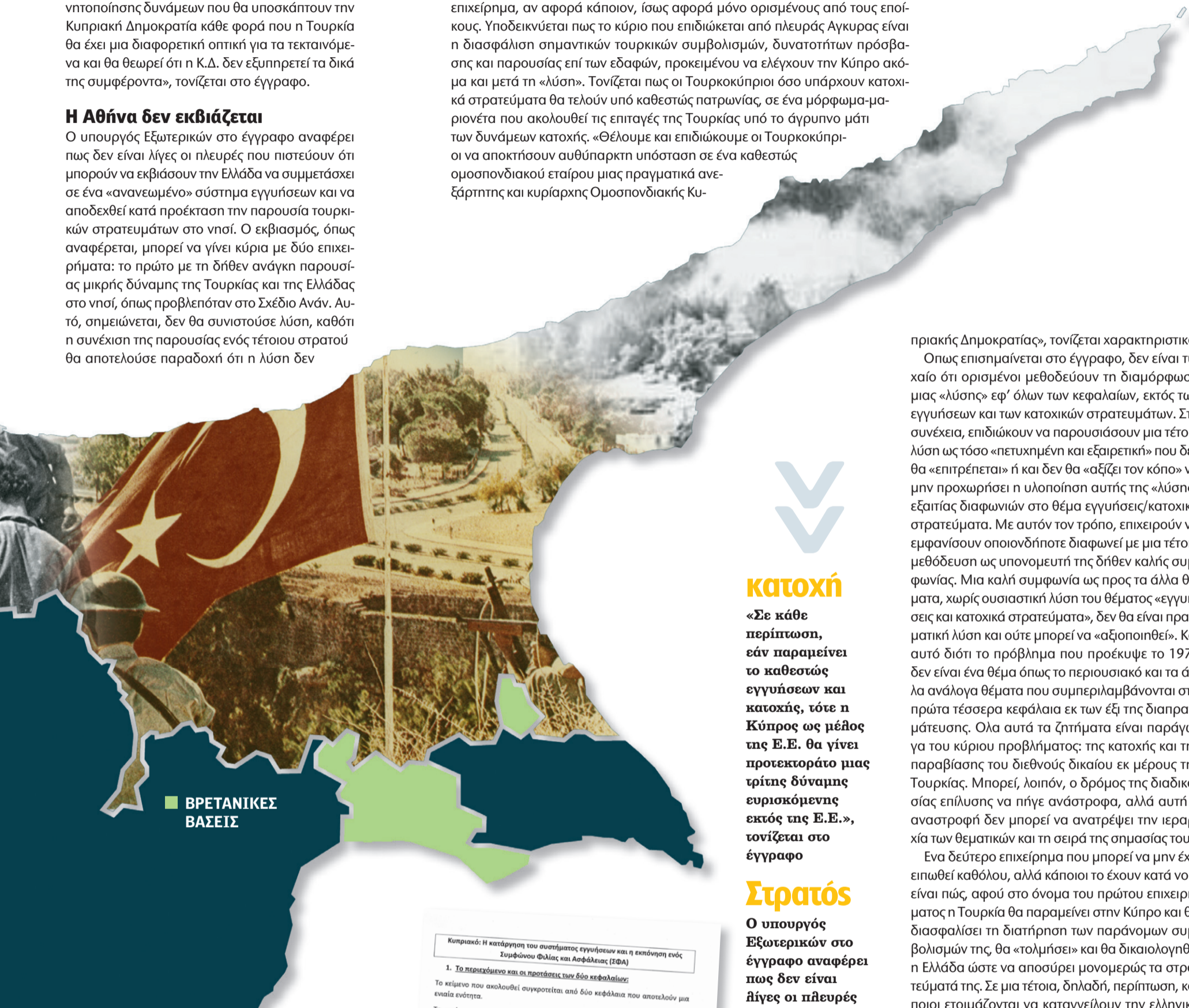
Ένα δεύτερο επιχειρήμα που μπορεί να μην έχει ειπωθεί καθόλου, αλλά κάποιοι το έχουν κατά νου, είναι πώς, αφού στο όνομα του πρώτου επιχειρήματος η Τουρκία θα παραμείνει στην Κύπρο και θα διασφαλίσει τη διατήρηση των παράνομων συμβολισμών της, θα «τολμήσει» και θα δικαιολογηθεί η Ελλάδα ώστε να αποσύρει μονομερώς τα στρατεύματά της. Σε μια τέτοια, δηλαδή, περίπτωση, κάποιοι ετοιμάζονται να καταγγείλουν την ελληνική άρνηση του καθεστώτος των εγγυήσεων ως πολιτική συνυπευθυνότητα στην τυχόν περίπτωση που θα μείνει η Κύπρος με «μόνο» τουρκικά στρατεύματα. Η απάντηση της Αθήνας είναι ξεκάθαρη: Η περίπτωση που υποστηρίζεται εδώ δεν έχει να κάνει καθόλου με μια «μονοδιάστατη παρουσία» της Τουρκίας, αφού χωρίς την Ελλάδα δεν μπορεί να υπάρξει συμφωνία. Ασφαλώς δεν θα υπάρξει και νομιμοποίηση παραμονής παράνομων κατοχικών στρατευμάτων. Εκτός αν κάποιοι στο διεθνές σύστημα θέλουν να διαπραγματευτούν μόνο με την τουρκική πλευρά, να παρακάμπουν την ελληνική και μετά να την εκβιάζουν. Όμως, θυμίζω, το ζήτημα των εγγυήσεων είναι θέμα των εγγυητριών δυνάμεων, τόσο πολιτικά όσο και νομικά, σε συνεργασία ασφαλώς με την Κυπριακή Δημοκρατία, αλλά όχι χωρίς αυτές και μάλιστα χωρίς μία εξ αυτών. Η Ελλάδα, λοιπόν, έχει λόγο ως προς αυτό το ζήτημα. Εξάλλου το επιχειρήμα αυτό έχει την ανάστροφη λειτουργία του: πώς μπορεί κανείς να συμφωνήσει την παραμονή των τουρκικών στρατευμάτων και μόνο, στρατευμάτων σήμερα κατοχής επί της νήσου; Η απάντηση σε αυτό το ερώτημα είναι, βέβαια, απλή: να φύγει ολικά ο στρατός κατοχής.

Κατοχή

«Σε κάθε περίπτωση, εάν παραμείνει το καθεστώς εγγυήσεων και κατοχής, τότε η Κύπρος ως μέλος της Ε.Ε. θα γίνει προτεκτοράτο μιας τρίτης δύναμης ευρισκόμενης εκτός της Ε.Ε.», τονίζεται στο έγγραφο

Στρατός

Ο υπουργός Εξωτερικών στο έγγραφο αναφέρει πως δεν είναι λίγες οι πλευρές που πιστεύουν ότι μπορούν να εκβιάσουν την Ελλάδα να συμμετάσχει σε ένα «ανανεωμένο» σύστημα εγγυήσεων και να αποδεχθεί κατά προέκταση την παρουσία τουρκικών στρατευμάτων στο νησί

ΣΤΟ ΕΓΓΡΑΦΟ του υπουργού Εξωτερικών Νίκου Κοτζιά σημειώνεται ότι «εάν δεν υπάρξει αναίρεση των επιπτώσεων της τουρκικής παράνομης επέμβασης στην Κυπριακή Δημοκρατία, τότε δεν θα έχει κανένα νόημα η αναζήτηση ενός συμβιβασμού»

